

speciel Natur, at han har løst denne Bankkrise og bragt den til Ende, og at i øvrigt er alt sundt og glædeligt herhjemme i de økonomiske Forhold. Jeg har ikke denne Tro, jeg har ingenlunde den Anskuelse, den højtærede Finansminister har, og jeg skulde tro, at hvis han vilde gaa udenfor sine Kontorer og blande sig en Smule imellem Børsfolk, Handelsfolk, Industrifolk, o. s. v., skulde han faa noget ganske andet at høre. Saa skulde han faa at vide, med hvilken Ængstelse alle disse Folk se Fremtiden i Møde, og hvor lidt de tro paa, at alting er sundt herhjemme. Hvis det kun var dette, at to københavnske Banker vare komne i Fare, vil jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende meget vilde forbavses over, at Staten var gaaet til et saa ekstraordinært Skridt som det, jeg tidligere har omtalt, men som jeg ikke kan komme dybere ind paa, da det ikke er til Forhandling i Øjeblikket. Jeg tror ganske sikkert baade, at Krisen er dybere og Faren større, og hvis man vil høre, hvad sagkyndige Folk paa dette Omraade sige, tror jeg heller ikke, at der vil være den allermindste Tvivl derom. Heller ikke er jeg saa sikker paa, at det kun er disse to Banker, som Finansministeren ilede til Hjælp, der havde de usunde Forhold. Det kunde dog være, hvis man saa nærmere til rundt omkring, at man kunde finde andre usunde Forhold, maaske ogsaa i Bankverdenen. Og den højtærede Finansminister ved jo godt, hvor langt Spekulation og Forretning kan gaa. Vi have et Eksempel herpaa i den højtjustitsminister, hans Kollega, som jo har erklæret og tilstaaet, at han fortsætter sine Forretninger, samtidig med at han er bleven Justitsminister. Han er utvivlsomt Forretningsmand, og den højtærede Finansminister ved lige saa godt som jeg, hvor tvivlsomme hans Forretninger synes at være. Dette er et Eksempel paa, at Spekulationen og de usunde Forhold gribe meget vidt omkring. Og naar den højtærede Finansminister altsaa betegner alting som sundt, naar undtages det, som han mener at have raadet Bød paa som Læge, tror jeg oprigtig talt, at han tager ganske overordentlig fejl.

Den højtærede Minister sagde til mig, at jeg har villet lægge Sten i Vejen for Toldreformen. Den højtærede Finansminister ved jo meget godt, at jeg slet ikke er i Stand dertil; jeg har i Virkeligheden ikke den allerringeste Indflydelse paa den politiske Afgørelse, som her træffes. Dette har Finansministeren ogsaa nogle Gange ladet mig høre, og det er noget, som er indly-

sende for alle Mennesker. Hvad i al Verden skulde min Stemme have for Indflydelse her i dette Ting? Nej, det har den ærede Minister god Grund til at vide ikke er Tilfældet. Men jeg forstaar ganske sikkert ikke den højtærede Finansminister. Han maa dog ønske at faa en Toldlov efter det Ideal, han har, en saadan Toldlov som den, han har forelagt i Folketinget, eller som er bleven forandret i Folketinget, og som han har tiltraadt. Det maa jo være hans Ønske at faa den igennem. Men det er jo fuldkommen sikkert, at det af Folketinget vedtagne Forslag kan den ærede Minister ikke vente gennemført. Derimod mener den højtærede Finansminister selv, at naar han vil vente et eller to Aar, har han i sin Magt at gennemføre det, og saa tillader jeg mig at spørge den højtærede Finansminister: Naar det er saaledes, at det i dette Øjeblik er vanskeligt at gennemføre Forslaget, naar det er saaledes, at Protektionisterne faa større Styrke overfor Finansministeren, og naar vi efter manges Mening — ikke efter Finansministerens — ere i en meget vanskelig økonomisk Krise, hvorfor i al Verden vil han saa ikke vente den ikke lange Tid, der kan være tilbage, inden han kan gennemføre det, han ønsker at gennemføre?

Christiansen: Jeg vil gerne have Lov til med nogle faa Bemærkninger at motivere den Afstemning, som vor Gruppe ønsker at foretage her ved denne Lejlighed, eller rettere den Stilling, vi have beholdt os. Jeg har jo under Toldlovens tidligere Behandlinger her i Tinget, særlig ved 2den og 3die Behandling, sagt, at naar vi ved de givne Lejligheder stemte for Forslaget, var det, fordi vi vidste, at det ikke forelaa i den endelige Form, men at det formentlig vilde gaa i Fællesudvalg og der komme til at nærme sig den Skikkelse, hvori Folketinget i sin Tid havde sendt det herop til Landstinget. Nu foreligger her en Erklæring fra det højtærede Udvalg, hvori man ønsker at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, som det fik her ved 3die Behandling, og da denne Skikkelse jo i Modsætning til den Affattelse, Forslaget har fra Folketingets Side, er meget protektionistisk, saa ønske vi ikke at stemme for denne Erklæring, som foreligger her. Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg ikke kan dele de Betragtninger, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har fremsat. Jeg har ikke lagt Skjul paa under de korte Udtalelser, jeg er fremkommen